

Global Storybooks

globalstorybooks.net

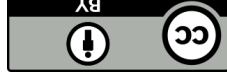
**Den dagen eg drog heimantå
for å dra til byen**

✎ Lesley Koyi, Ursula Nafula

✉ Brian Wambi

✉ Espen Stranger-Johannessen, Martine

Rørstad Sand

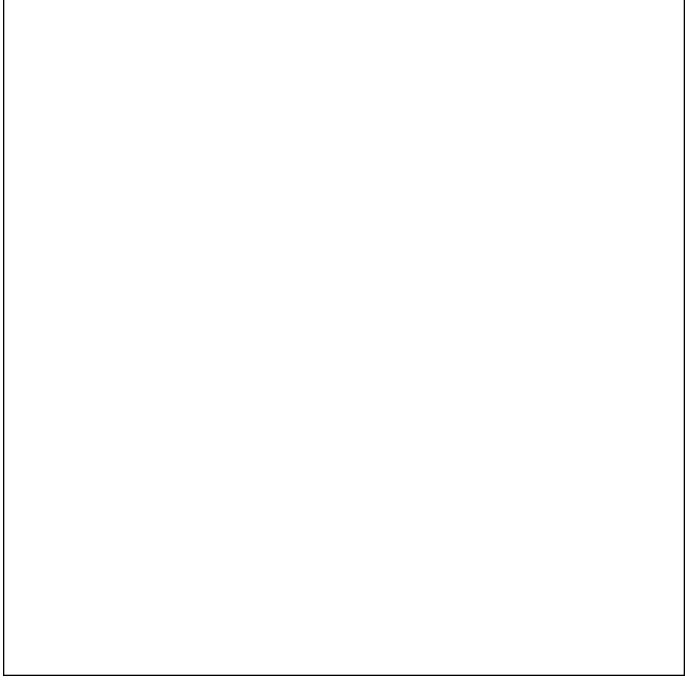

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0).

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

**Den dagen eg drog
heimantå for å dra til
byen**

✎ Lesley Koyi, Ursula Nafula

✉ Brian Wambi

✉ Espen Stranger-Johannessen, Martine

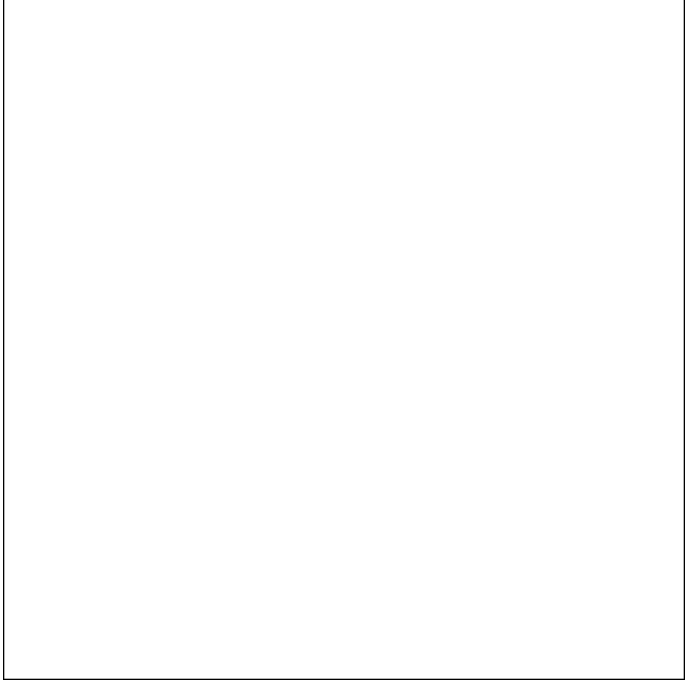
Rørstad Sand

|| 3

nyorsk

Den vesle busstasjonen i landsbyen min var travel og stappfull av bussar. På bakken var det fleire ting som skulle lastast. Medhjelparane ropte namna på stadane dit bussane gjekk.

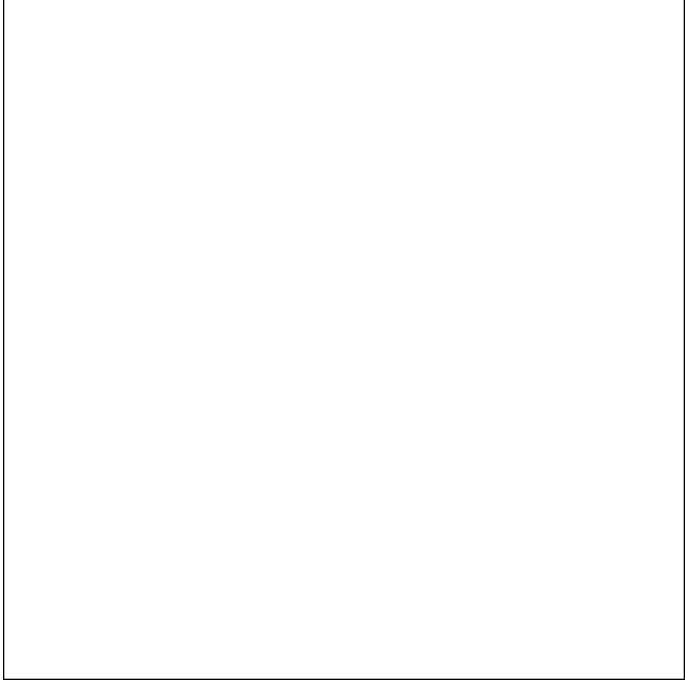
«Byeni Byeni Vestoveri» hørde eg
ein medhjelpar ropa. Det var bussen
eg måtte ta.

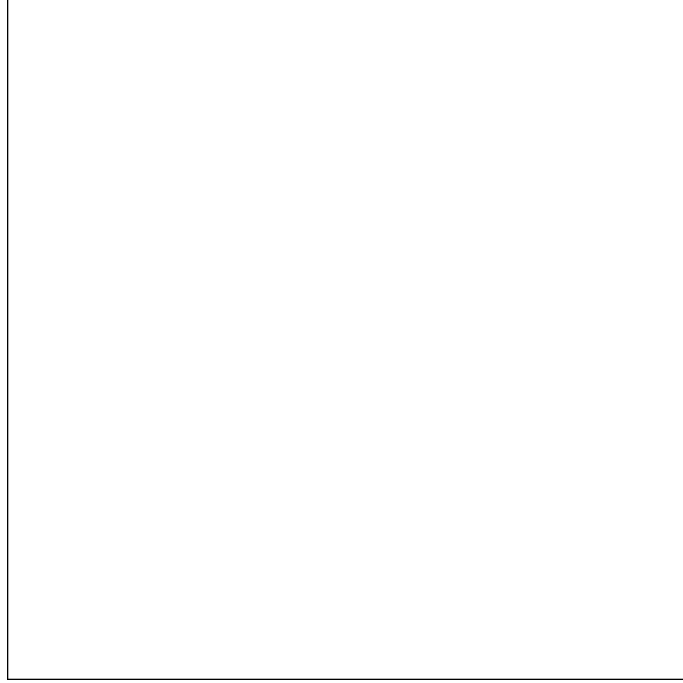
Bussen til byen var nesten full, men fleire folk dytta for å koma om bord. Nokre plasserte bagasjen sin i bagasjerommet under bussen. Andre la han på hyllene inne i bussen.

Bussen som skulle tilbake, vart fylt opp fort. Det viktigaste for meg no var å byrja å leita etter huset til onkelen min.

Nye passasjerar klamra seg til
billetane sine medan dei såg etter
ein stad å sitja sidan det var trangt
om plassen. Kvinner med unge born
la til rette for dei så dei skulle få det
behageleg under den lange reisa.

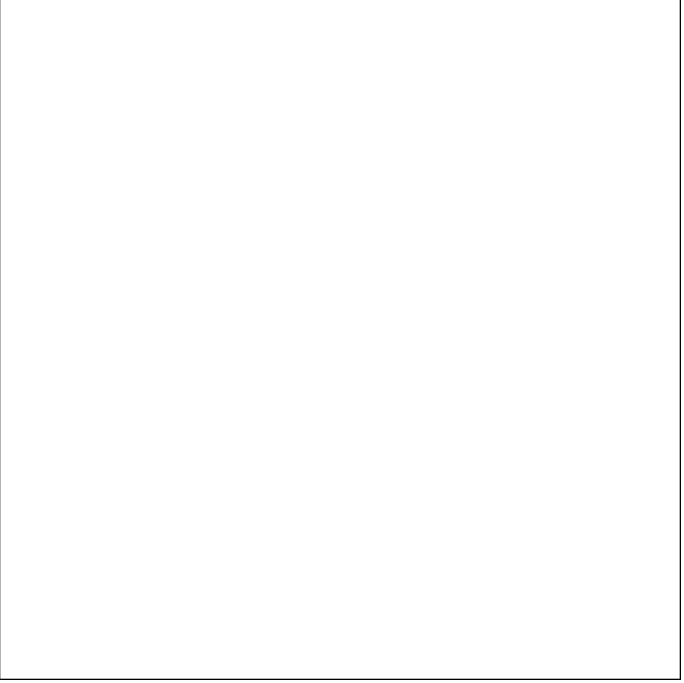
Ni timar seinare vakna eg av
høglydt banking og roping etter
passasjerar som skulle tilbake til
landsbyen min. Eg greip fatt i den
vesle veska mi og hoppa ut av
bussen.

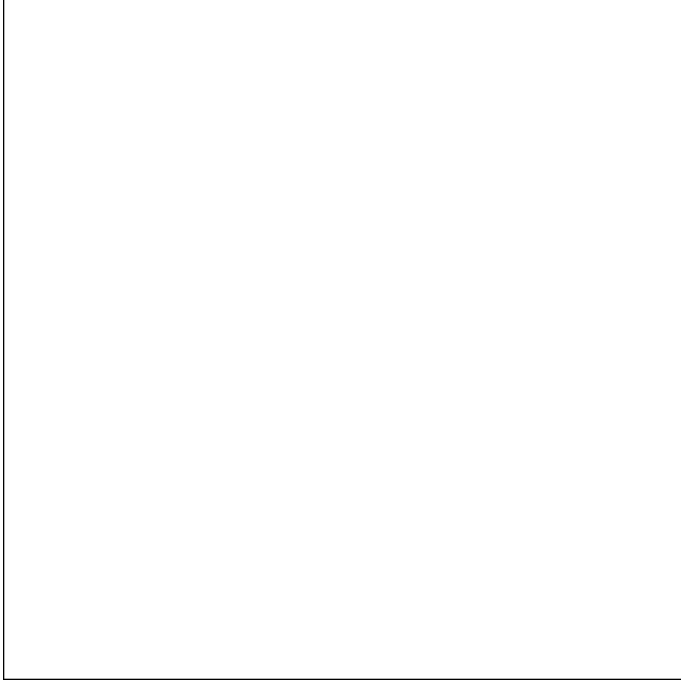
Eg pressa meg inn ved sida av eit vindauge. Personen som sat ved sida av meg, heldt hardt om ein grøn plastpose. Han hadde på seg gamle sandalar, ein utsliten frakk, og han såg nervøs ut.

På vegen lærte eg meg utanåt namnet på staden i den store byen der onkelen min budde. Eg mumla enno då eg fall i søvn.

Eg såg ut av bussen og innsåg at eg var i ferd med å forlata landsbyen min, staden der eg hadde vakse opp. Eg skulle dra til den store byen.

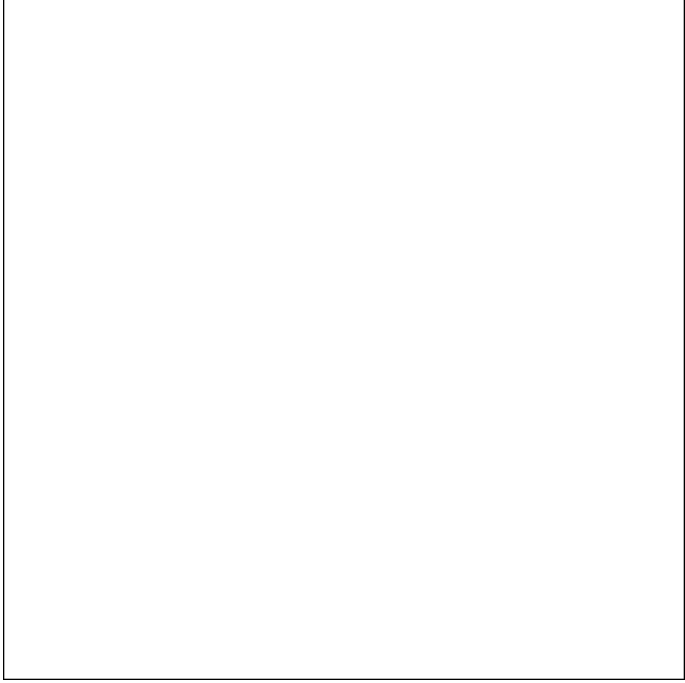
Men tankane mine vandra heim.
Kjem mor mi til å verta trygg? Kjem
kaninane mine til å innbringe noko
pengar? Kjem bror min til å hugsa å
vatna dei nyutsprungne trea mine?

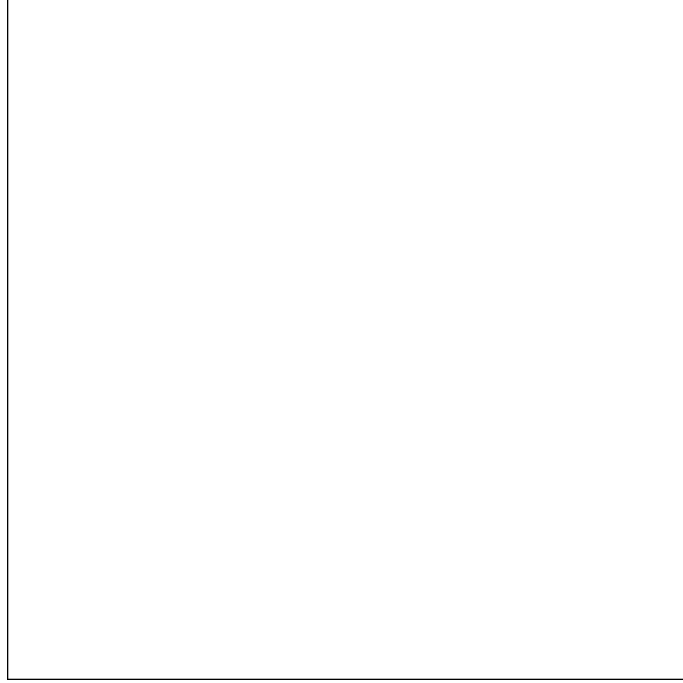
Lastinga av bagasjen var ferdig, og alle passasjerane hadde sett seg. Gateseljarar pressa seg enno inn i bussen for å selja varene sine til passasjerane. Alle ropte namna på det dei hadde til sals. Eg syntest orda høyrdest merkelege ut.

Etter kvart som reisa heldt fram, vart det veldig varmt i bussen. Eg lukka auga og håpte å få sova.

Nokre få passasjerar kjøpte noko å
drikk, andre kjøpte små snacks
som dei byrja å tygga på. Dei som
ikkje hadde noko pengar, som eg,
berre sag på.

I det busen forlet busstasjonen,
stira eg ut av vindauget. Eg lurte på
om eg nokosinne skulle koma
tilbake til landsbyen min igjen.

Desse aktivitetane vart avbrotne av tutinga til bussen, eit teikn på at vi var klare til å dra. Ein medhjelpar ropte at gateseljarane måtte koma seg ut.

Gateseljarar dytta kvarandre for å koma seg ut av bussen. Nokre gav tilbake vekslepengar til dei reisande. Andre freista i siste liten å selja nokre fleire varer.